

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Interdil Srl under konkurs

Sagsøgte: Fallimento Interdil Srl og Intesa Gestione Crediti Spa

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunale ordinario di Bari — fortolkning af artikel 3 i Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om konkurs (EFT L 160, s. 1) — centret for skyldnerens hovedinteresser — formodning om det vedtægtsmæssige hjemsted — forretningssted i en anden medlemsstat — fællesskabsretlige eller nationale begreber

Konklusion

- 1) EU-retten er til hinder for, at en national ret er bundet af en national procedureregulering, hvorefter den pålægges at følge vurderinger, der er foretaget af en højere national ret, når det fremgår, at de vurderinger, som denne højere ret har foretaget, ikke er i overensstemmelse med EU-retten, som fortolket af Domstolen.
- 2) Begrebet »centret for skyldnerens hovedinteresser« som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om konkurs skal fortolkes i henhold til EU-retten.
- 3) Med henblik på fastlæggelsen af centret for et skyldnerselskabs hovedinteresser skal artikel 3, stk. 1, andet punktum, i forordning nr. 1346/2000 fortolkes som følger:

— Ved fastlæggelsen af centret for et skyldnerselskabs hovedinteresser gives forrang til selskabets hovedsæde, således som dette kan fastslås ved omstændigheder, der er objektive og identificerbare for tredjemand. I tilfælde, hvor et selskabs ledelses- og tilsynsorganer befinder sig samme sted som selskabets vedtægtsmæssige hjemsted, og hvor selskabets forvaltningsbeslutninger træffes på dette sted, således at det er identificerbart for tredjemand, kan denne bestemmelsesformodning ikke tilbagevises. I tilfælde, hvor et selskabs hovedsæde ikke befinder sig samme sted som selskabets vedtægtsmæssige hjemsted, kan den omstændighed, at selskabet har aktiver, såsom aftaler vedrørende aktivernes finansielle udnyttelse i en anden medlemsstat end den, hvor selskabet har sit vedtægtsmæssige hjemsted, kun anses for omstændigheder, der er tilstrækkelige til at tilbagevise denne formodning, såfremt en helhedsvurdering af samtlige relevante omstændigheder gør det muligt at fastslå, således at det er identificerbart for tredjemand, at såvel selskabets faktiske ledelse og tilsyn som dets interesseforvaltning befinder sig i denne anden medlemsstat

— I tilfælde af, at det vedtægtsmæssige hjemsted er blevet flyttet inden indgivelsen af en insolvensbegæring, formodes centret for dette selskabs hovedinteresser at være selskabets nye vedtægtsmæssige hjemsted.

- 4) Begrebet »forretningssted« i den forstand, hvori det er anvendt i samme forordnings artikel 3, stk. 2, skal fortolkes således, at der kræves en struktur med et minimum af organisation og en vis stabilitet med henblik på udøvelsen af erhvervsmæssig virksomhed. Den blotte eksistens af enkeltstående aktiver eller bankkonti opfylder i princippet ikke denne definition.

(¹) EUT C 312 af 19.12.2009.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 18. oktober 2011 — Realchemie Nederland BV mod Bayer CropScience AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)

(Sag C-406/09) (¹)

(Forordning (EF) nr. 44/2001 — retternes kompetence og fuldbyrdelse af retsafgørelser — begrebet »det civil- og handelsretlige område« — anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse om at pålægge en bøde — direktiv 2004/48/EF — intellektuelle ejendomsrettigheder — krænkelse af disse rettigheder — foranstaltninger, procedurer og retsmidler — domfældelse — fuldbyrdelsesprocedure — sagsomkostninger i tilknytning hertil)

(2011/C 362/05)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Realchemie Nederland BV

Sagsøgt: Bayer CropScience AG

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hoge Raad der Nederlanden — fortolkning af artikel 1 i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT 2001 L 12, s. 1) og artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder (EUT L 157, s. 45) — begrebet borgerlige sager, herunder handelssager — tilsidesættelse af et forbud truffet af en tysk ret mod import og markedsføring af visse pesticider i Tyskland — bøde — gennemførelse af forbuddet — fuldbyrdelsesprocedure vedrørende afgørelser truffet i udlandet for overtrædelse af forbuddet mod at krænke en intellektuel ejendomsrettighed

Konklusion

- 1) Begrebet »det civil- og handelsretlige område« i artikel 1 i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at forordningen finder anvendelse på anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse fra en retsinstans, som omfatter pålæggelse af en bøde, med det formål at sikre efterkommelse af en retsafgørelse på det civil- og handelsretlige område.
- 2) De omkostninger, der er forbundet med en eksekvaturprocedure, der indledes i en medlemsstat, og hvorunder der nedlægges påstand om anerkendelse og fuldbyrdelse af en retsafgørelse, som er truffet i en anden medlemsstat i forbindelse med en sag om håndhævelse af en intellektuel ejendomsrettighed, er omfattet af artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder.

(¹) EUT C 312 af 19.12.2009.

**Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 20. oktober 2011 —
Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik**

(Sag C-549/09) (¹)

(Traktatbrud — statsstøtte — støtte tildelt akvakulturbrugere og fiskere — beslutning, der erklærer denne støtte uforenelig med fællesmarkedet — forpligtelse til uden forsinkelse at tilbagesøge støtte, der er erklæret ulovlig og uforenelig og underrette Kommissionen herom — ikke gennemført — absolut umulighed for gennemførelsen)

(2011/C 362/06)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved E. Gippini Fournier og K. Walkerová, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Franske Republik (ved G. de Bergues og J. Gstalter, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse af de nødvendige bestemmelser for at efterkomme Kommissionens beslutning 2005/239/EF af 14. juli 2004 om støtteforanstaltninger, som Frankrig har iværksat til fordel for akvakulturbrugere og fiskere (EUT 2005 L 74, s. 49) — forpligtelse til straks at tilbagesøge den støtte, der var erklæret ulovlig og uforenelig med fællesmarkedet, og oplyse Kommissionen herom

Konklusion

- 1) Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 288, stk. 4, TEUF og artikel 4 i Kommissionens beslutning 2005/239/EF af 14. juli 2004 om støtteforanstaltninger, som Frankrig har iværksat til fordel for akvakulturbrugere og fiskere, idet den ikke inden for den fastsatte frist har gennemført beslutningen ved fra støttemodtagere at tilbagesøge den støtte, der ved nævnte beslutnings artikel 2 og 3 var erklæret ulovlig og uforenelig med fællesmarkedet.
- 2) Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 80 af 27.3.2010.

**Domstolens dom (Store Afdeling) af 18. oktober 2011 —
Oliver Brüstle mod Greenpeace eV (anmodning om
præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)**

(Sag C-34/10) (¹)

(Direktiv 98/44/EF — artikel 6, stk. 2, litra c) — retlig beskyttelse af bioteknologiske opfindelser — udvinding af precursorceller på grundlag af menneskelige embryonale stamceller — patenterbarhed — udelukkelse af »anvendelse af menneskelige embryoner til industrielle eller kommercielle formål« — begreberne »menneskeligt embryo« og »anvendelse til industrielle eller kommercielle formål«)

(2011/C 362/07)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Oliver Brüstle

Sagsøgt: Greenpeace eV

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesgerichtshof — fortolkning af artikel 6, stk. 1, og artikel 2, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/44/EF af 6. juli 1998 om retlig beskyttelse af bioteknologiske opfindelser (EFT L 213, s. 13) — udtagning med henblik på videnskabelig forskning af precursorceller fra menneskelige embryonale stamceller i blastocyst-stadiet, som ikke længere kan udvikle sig til et individ — manglende patenterbarhed af denne fremgangsmåde for så vidt den anse som »anvendelse af menneskelige embryoner til industrielle eller kommercielle formål« — begreberne »menneskelige embryoner« og »anvendelse af menneskelige embryoner til industrielle eller kommercielle formål«